

РЕШЕНИЕ

№ 3250

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11988** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Д. К. Г. срещу Заповед № РВТ21-РД56-250 от 08.10.2021г. на кмета на Столична община, район „В.“.
В обстоятелствената част на жалбата са изложени твърдения за материална и процесуална незаконосъобразност на издадения акт. Посочва се, че заповедта е издадена от некомпетентен орган и в нарушение на законоустановената форма. Твърди се, че на 01.11.2021г. принудително е бил репатриран собственият му автомобил, паркиран на ъгъла [улица]и [улица], а на 02.11.2021г. е заплатил сумата от 84.00 лева, която била недължима.
В проведеното открито заседание на 25.02.2022г. жалбоподателят се явява лично, като оспорва жалбата. Посочва, че последният технически преглед на автомобила му е бил направен през м.05.2021г., колата му е в движение и не е с прекратена регистрация.
Ответникът – кмет на Столична община, район „В.“, чрез процесуалния си представител юрк. М. К., оспорва жалбата, а по същество на спора, моли съдът да я отхвърли като неоснователна, съобразно изложеното в писмени становища изх.№ РВТ21-ГР-94-4509/2/26.11.2021г. и изх. № РВТ22-ДИ11-13/3/13.04.2022г. Обжалваният акт бил издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Съставен е бил констативен протокол № 0023321/16.06.2021г. за техническото състояние на излязло от употреба МПС- лек автомобил, марка „Деу С. Й.“, черен цвят, с рег. [рег.номер на МПС] , който е бил паркиран на [улица]/ [улица]. На предното му стъкло е бил поставен стикер-предписание № 024978/16.06.2021г. в 3/ три/ месечен срок да се освободи заеманото място, общинска собственост, като автомобилът се премести в имот- частна собственост. Посочено е, че при неспазване на посочения срок, МПС ще бъде принудително преместено от [фирма] в Център за разкомплектоване в [населено място], район „С.“, [улица].

Видно от писмо вх. № РВТ21-ДИ05-298/1/20.07.2021г. на изпълнителен директор на ИА „Автомобилна администрация“, лек автомобил марка „Деу С. Й.“, модел „М. 661Ла“, с рег. [рег.номер на МПС] , със знак за технически преглед 10839166 е преминал последен технически преглед за проверка на техническата му изправност на дата 29.08.2016г. със срок до 29.08.2017г.

Представено е и писмо вх. № РВТ21-РД56-250/1/07.03.2022г. на изпълнителен директор на ИА „Автомобилна администрация“, от което се установява, че при извършена справка в информационната система за електронно регистриране на извършените периодични технически прегледи по Наредба № Н-32/16.12.2011г., лек автомобил марка „Деу С. Й.“, модел „М. 661Ла“ с рег. [рег.номер на МПС] е преминал последен технически преглед за проверка на техническата му изправност на 29.08.2016г., като след тази дата не е извършван друг периодичен преглед.

Със Заповед № РВТ21-РД56-250 от 08.10.2021г. кмета на Столична община (СО), район „В.“, издадена на основание чл.46, ал.5, ал.6 и чл.43, т.1 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община, е наредено да се извърши принудително преместване на ИУМПС-автомобил, джип, марка „Деу С. Й.“, черен цвят, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. К. Г..

Предвид така становеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се подлежащ на контрол индивидуален административен акт по чл.21, ал.1 АПК, от надлежна страна, за която е налице и интерес от отмяната му. Съгласно чл. 61, ал. 1 АПК „административният акт, съответно отказът да се издаде акт, се съобщава по реда на чл. 18а в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството“. По делото е приложено на л.15 /гръб/ известие за доставяне № ИД PS161800PT3N5, видно от което на адрес: [населено място], [улица] изпратена с писмо изх. № РВТ21-ГР94-4509/11.10.2021г. процесната заповед и получена от нейния адресат Д. К. Г.. По делото е извършена служебна справка по реда на Наредба № 14/18.11.2019г. на МРРБ за обявени в Национална база данни „Население“, постоянен и настоящ адрес на жалбоподателя. Видно от нея, считано от дата 02.07.2018г., постоянният и настоящ адрес на Д. К. Г. е в [населено място], район „В.“, [улица], вх.Б, ет.4, ап.10. При това не е спазена разпоредбата на чл. 18а, ал. 8, изречение второ, т. 1 АПК, която въвежда следната последователност за извършване на съобщаването - по настоящ адрес, при липса на такъв или когато лицето не може да бъде намерено на този адрес - по постоянен адрес; а когато и по постоянен адрес няма кой да получи съобщението,

се връчва по месторабота. Няма данни в преписката, че административният орган е изпълнил задължението си да направи всичко възможно за връчване на акта по настоящ, впоследствие по постоянен адрес, след което при невъзможност да издири и връчи по местоработата на адресата. В конкретния случай се доказва, че не е извършено редовно съобщаване по чл. 18а, ал. 8- ал. 9 АПК, поради което и жалбата, предявена на 16.11.2021г. следва да се приеме за депозирана в срока по чл.149, ал.1 от АПК и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Атакуваната Заповед № РВТ21-РД56-250 от 08.10.2021г. е издадена от компетентен административен орган – кмет на Столична община, район „В.“ в пределите на неговата власт- чл. 44, ал. 1, т. 9 във връзка с ал. 2 и чл. 46, ал. 1, т. 11-т. 12 ЗМСМА във връзка с чл. 46, ал. 5 от НУОПОЧТСО, във връзка със Заповед № СО15-РД-09-961/28.07.2015г. на кмета на Столична община.

Заповедта е мотивирана по см. на чл.59 ал.2 от АПК, доколкото съдържа фактически и правни основания за издаването си. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висиящия съдебен процес.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издаденото решение /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените- чл.34 ал.3 и чл.35 от АПК, които да са накърнили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е уведомил на 16.06.2021г. жалбоподателят за образуваното производство, като го е информирал, че в случай на липсата на доброволно изпълнение, автомобилът ще бъде принудително преместен. Осигурил е правото на участие в процеса, предоставил е възможност да изрази становище по събраните доказателства. По преписката не са депозирани и не са представени писмени обяснения и възражения. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси. Само в хипотеза на неучастие на засегнатата страна и необсъждането на нейните възражения, обяснения, доказателствени искания, може да доведе до различни изводи и до различно проявление по предмет, обем и съдържание на крайното властническо волеизявление, чрез което се прилага законът от административния орган.

Съгласно чл. 46, ал. 1, изречение първо НУОПОЧТСО „кметове на районите назначават комисия с представители на Столичен инспекторат, районната общинска администрация и РУ на СДВР за установяване на ИУМПС, собствеността на терена и

собствеността на ИУМПС“. Приложена е по делото Заповед № РВТ21-РД95-37/28.04.2021г. на кмета на СО, район „В.“, с която се назначава комисия със следните задачи – да установява ИУМПС на територията на СО, район „В.“, и техните собственици, да поставя на установените ИУМПС стикер-предписание за преместването им съгласно Приложение № 1 по чл. 46, ал. 1 от НУОПОЧТСО и да съставя констативни протоколи за техническото състояние на ИУМПС съгласно Приложение № 2 от НУОПОЧТСО. В проведеното административно производство е съставен констативен протокол № 0023321/16.06.2021г., от който се установява, че автомобил марка „Деу С. Й.“, модел „М. 661Ла“, с регистрационен номер Е9668АР, цвят черен, е паркиран на улица – имот публична общинска собственост, адрес: [населено място], [улица]/ [улица].

По съществуто си Заповед № РВТ21-РД56-250 от 08.10.2021г. на кмета на Столична община, район „В.“, представлява принудителна административна мярка /ПАМ/, която има правнообвързващ ефект и изпълнението ѝ е скрепено с държавна принуда. Това предписание може да се отъждестви със санкция -неблагоприятно въздействие в правната сфера на санкционирания, свързано с едностранно принудително ограничаване на негови субективни права. Налице е обективен белег от понятието за административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК - той да засяга права, свободи и законни интереси на оспорващия.

В хода на протеклото административното производство са събрани доказателства относно датата, на която е извършен последният технически преглед на процесния автомобил, като е изискана справка от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ за установяване на тези факти, доколкото резултатите от извършените периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства се регистрират в информационната система на Изпълнителната агенция /чл. 147, ал. 9 Закона за движение по пътищата – ЗДвП/, а последната води и регистър за извършването им с определено в чл. 147, ал. 12 от ЗДвП съдържание. В конкретния случай, датата на провеждане на последен технически преглед на автомобила е била- 29.08.2016г.

Изясняването на така посочените като спорни обстоятелства е от значение за определяне на МПС като излязло извън употреба и отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на ЗУО. Съгласно дефиницията на § 2, т. 7, б. „б“ ДР на НУОПОЧТСО, това е моторно превозно средство, на което не е заверен знакът за технически преглед съгласно чл. 32д от Наредба № I-45 от 2000 г. за повече от три месеца от определената му дата за следващ преглед за проверка на техническата му изправност, в случай че то се намира върху държавна или общинска собственост. В този смисъл, след като може да се определи безспорно коя е датата за следващ преглед за проверка на техническата изправност на МПС по аргумент от чл.147, ал.3, т.1 от ЗДвП и чл. 29, ал.1, т.1 от Наредба № Н-32 от 16 декември 2011г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, а това е 29.08.2017г., съответно – изтекли са три месеца от този момент и МПС се е намирало в имот общинска собственост. Предпоставките по § 2, т. 7, б. „б“ ДР на НУОПОЧТСО за определяне на МПС като излязло извън употреба и отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУО са кумулативни, същите бяха доказани посредством събраните писмени доказателства, поради което изводът на ответника за приложимост на дефиницията в конкретния случай е правилен. Д. К. Г. не опроверга това заключение на ответника, като не представи в процеса писмени доказателства,

удостоверяващи неговото твърдение, че последният преглед за техническа изправност на автомобила му е бил извършен през м.05.2021г.

Съгласно чл. 46, ал. 3 и ал. 5 от НУОПОЧТСО „с поставянето на стикер-предписание по ал. 1 за преместване на ИУМПС, започва да тече тримесечен срок за преместване на МПС, след изтичането на който срок, ако собственикът не е изпълнил предписанието, въз основа на констативния протокол за техническото състояние на МПС, кметът на Столична община или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за принудително преместване на ИУМПС на площадка за временно съхранение или в център за разкомплектоване на ИУМПС за сметка на собственика на ИУМПС“. Считано от 16.06.2021г., този срок към датата на постановяване на заповедта- 08.10.2021г. е изтекъл и след като Д. К. Г. не е изпълнил даденото му предписание, административният орган законосъобразно е пристъпил към издаване на заповед за принудително преместване на ИУМПС.

Поради това, ответникът, с оглед разпределената доказателствена тежест по чл. 170, ал. 1 и ал. 3 и чл. 171 АПК, успя да докаже по безпротиворечив начин, че е налице излязло от употреба МПС, паркирано върху терен публична общинска собственост, което не е доброволно преместено в предоставения 3-месечен срок, за да се приеме осъществяването на предпоставките по чл. 46, ал. 5 НУОПОЧТСО.

Предвид гореизложеното съдът заключава, че кумулативно са налице юридическите факти - елементи от правопораждащия фактически състав по чл.46, ал.5 от НУОПОЧТСО, с които правната норма свързва издаването на заповед за принудително преместване на ИУМПС на площадка за временно съхранение или в център за разкомплектоване на ИУМПС за сметка на собственика. Жалбата е неоснователна, тъй като актът е законосъобразен на всички обсъдени и разгледани основания по чл.146 АПК.

При този изход на спора искането на представителя на ответника юр. М. К. за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100. 00 лева.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.172, ал.2 АПК

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. К. Г. срещу Заповед № РВТ21-РД56-250 от 08.10.2021г. на кмета на Столична община, район „В.“.

ОСЪЖДА Д. К. Г. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „В.“, [улица], вх.Б, ет.4, ап.10 да заплати на Столична община, район „В.“ с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните на основание чл.138, ал.3 АПК.

Съдия: